

Abstract

Title: Analysis of pharmacotherapy and drug related problems in patients with arterial hypertension in Greece

Analýza farmakoterapie a lékových problémů u nemocných s arteriální hypertenzí v Řecku

Student: Zisis Papadopoulos

Školitel: Jiri Vlcek

Katedra sociální a klinické farmacie, Univerzita Karlova v Praze, Farmaceutická fakulta v Hradci Králové

Úvod: Arteriální hypertenze je chronické onemocnění charakterizované vysokým krevním tlakem a je důležitým rizikovým faktorem pro budoucí vývoj kardiovaskulárních onemocnění. Často je řazeno k asymptomatickým onemocněním, protože dlouhou dobu nemusí být doprovázeno symptomy, dokud nejsou poškozeny vitální orgány. Přesto je jednou z největších příčin morbidity a mortality tím, že je spojena s některými vážnými onemocněními, jako je ischemická choroba srdeční, náhlá cévní příhoda mozková, ateroskleróza, selhávání ledvin, dyslipidémie, diabetes mellitus, obezita a metabolický syndrom. Arteriální hypertenze pro dospělé, kteří netrpí jinou chorobou, je definována zvýšením tlaku krve rovné nebo vyšší než 140/90mm Hg.

Cíl: Hlavním cílem teoretické části bylo analyzovat literární informace týkající se etiopatogeneze, diagnostických metod a strategie léčby arteriální hypertenze a také klasifikace a příčiny lékových problémů (DRP) především antihypertenzív. V experimentální části bylo cílem analyzovat farmakoterapii a DRP u 60 řeckých pacientů léčených pro arteriální hypertenzi.

Metoda: Literární informace byly sbírány z posledních 4 let především pomocí PubMed a z doporučení Evropské společnosti pro hypertenzi. Data 60 nemocných s arteriální hypertenzí byla získána od jednoho řeckého specialisty (kardiologa) a obsahovala věk, pohlaví, farmakoterapii včetně síly a dávkového schéma a potenciální nežádoucí účinky a využita k frekvenční analýze.

Výsledky: Současná retrospektivní studie zahrnovala 60 případů. Arteriální hypertenze byla zastoupena ve všech věkových skupinách dospělých, ale nejčastěji u starých nemocných. Nejčastějšími komorbiditami byla dyslipidémie a ischemická choroba srdeční (37 a 32% ze studované populace). Jako antihypertenzívum byly nejčastěji používané betablokátory a sartány (samy nebo v kombinaci s hydrochlorothiazidem) a doprovázeny byly

hypolipidemiky. Preferovaná léčiva byla, která bylo možno podat jednou denně a také byla preferována kombinační terapie antihypertenzív (88 a 65% studované populace). Nejčastějšími DRP byla pozorována bradykardie, únava, periferní edémy a suchý kašel – hlavně jako důsledek užívání betablokátorů, amlodipinu a inhibitorů enzymu konvertujícího angiotensin. Navíc bylo pozorováno zvýšení kreatinkinázy a mylagie při užívání statinů, používaných k léčbě dyslipidémie jako součást maximalizace účinku léčby arteriální hypertenze.

Závěr: Byly získány data od 60 pacientů s arteriální hypertenzí z ambulance jednoho kardiologa v menším městě s 50000 obyvateli v severním Řecku. Výsledky nejsou reprezentativní pro celé Řecko a slouží jako signál pro další plánování observačních farmakoepidemiologických studií k analýze léčby hypertenze a výskytu DRP